BAĞIMSIZLIK
DEMOKRASİ
SOSYALİZM
İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SIYASI HABER VE YORUM DERGISI ÖZEL SAYI 26 NİSAN 1980 10 LİRA

1 MAYIS 1980 ÜÇLÜ BAYRAM

1 mayıs

1 MAYISLAR, dünya ve dünyanın bir parçası olarak ülkemiz işçi sınıfının en anlamlı günüdür, öyle de kalacaktır. İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışmasını simgeleyen gün.

1 MAYIS 1980, işçi sınıfımız için, burjuvazinin saldırısını yoğunlaştırdığı, baskıların gün günden şiddetini arttırdığı, yenileri bir yana, kazanılmış haklara da bir sünger çekilmek istendiği bugünkü ortamda, daha da büyük önem kazanmaktadır. Ülkenin adım adım kopkoyu bir faşizm karanlığına sürüklenmek istendiği, hergün yeni bir baskı yasası hazırlanırken diğerinin tezgahlandığı, yasadışı şiddetin ise adeta olağanlaştırıldığı bugün, sermaye sınıfının kendi bunalımından, işçi ve emekçi kitlelerin alın teri, göz nuruna, evindeki aşına göz dikerek çıkmayı planladığı, bunun için herşeyi göze aldığının belirtilerinin apaçık ortaya çıktığı bugün, 1 Mayıs 1980, işçi sınıfımızın ve kendisiyle birlikte tüm emekçilerin mücadeledeki kararlılığının, direncinin de bir göstergesi olacaktır. Bunun açık bilincinde olan sermaye, kuşku ile beklemektedir 1 Mayıs 1980'i ve elindeki yasal, yasadışı tüm olanakları değerlendirmektedir.

1 MAYIS 1980'e böylesi bir ortamda hazırlanıyoruz. Ve bugünden biliyoruz ki, daha öncekiler gibi; daha mütareke dönemlerindeki gibi, 1976'lar ve sonrası gibi, daha geçen yıl tüm baskılara, sokağa çıkma yasaklarına karşın 1 Mayıs'ın anlamına gölge düşürülemediği gibi 1 Mayıs 1980 de işçi sınıfımızın tarihinde unutulmaz yerini alacaktır.

1 MAYIS 1980'in ülkemiz işçi sınıfı açısından ayrı bir yeri daha var. 1 Mayıs 1980, işçi sınıfımızın onuru Behice Boran'ın, Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı ve işçi sınıfımızın bu hepimize örnek militanının 70'nci doğum günü aynı zamanda. Behice Boran'ın 1 Mayıs 1910'da doğmuş olması bir rastlantı kuşkusuz. Ama bazen öyle rastlantılar olur ki, rastlantının ötesinde anlam ve değer taşır. Bu öyle bir rastlantı işte. Yalnızca bu rastlantı dahi, 1 Mayıs 1980'i, öncekilerden daha anlamlı kılmaya ve ülkemiz işçi sınıfının ve onunla birlikte tüm demokrasi güçlerinin gerçek bir bayramı haline dönüştürmeye yeterdi.

AMA 1 Mayıs 1980'in anlam ve değeri bunlarla bitmiyor. 1 Mayıs 1980'de, Türkiye işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi, Türkiye İşçi Partisi de yeniden kuruluşunun 5'nci yılını kutlayacak. Bu ise bir rastlantı değil. Bilinçle seçilmiş bir gün. 12 Mart döneminde TİP'i kapatıp işçi sınıfının politik hareketine onulmaz bir darbe vurduklarını sananlara, bilimsel sosyalistlerin, işçi sınıfı militanlarının 1975 1 Mayısında verdikleri en anlamlı yanıttır bu.

O GÜNDEN bu yana tam beş yıl geçti. Parti'nin yeniden örgütlenip yurt düzeyinde yaygınlaştığı, binlerce partizan ve sempatizanı ile azımsanmıyacak bir güç haline geldiği ve Türkiye'nin politik yaşamındaki yerini dost düşman herkesin kabullenmek zorunda bulunduğu beş yıl. İnsanlar gibi örgütler için de, hele işçi sınıfının bilimsel sosyalist politik örgütü için kısa bir zaman parçası. Ama bu kısa zaman aralığı 13 Şubat 1961'e doğru 19 yıl ve 1920'lere kadar uzanan 60 yılla bütünleştirildiğinde gerçek anlamını kazanacaktır. Onun için de bu beş yıl 19 yılın, 60 yılın gücü ve coşkusu ile kutlanma durumundadır.

BIRAKALIM daha öncesini, hatta 61'den sonrasını da; son beş yıla bakalım. Türkiye İşçi Partisi, bu beş yıl içinde yaptıklarıyla çabaları, uğraşları, katkılarıyla işçi sınıfımızın onuru ve güvencesi olmakla kalmamış, Türkiye'nin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm tarihinde koparılmaz yerini almıştır. 1 Mayıs 1976 gecesini, Şili Halkı İle Dayanışma toplantılarını, MC Düşürülmelidir ve NATO'ya Karşı Ulusal Bağımsızlık Kampanyalarını, Büyük Ekim Devrimi'nin 60'ncı Yıldönümü Toplantısını ve nihayet 1 Mayıs 1979'da Boran ve Partililerin sokağa çıkma yasağını anlamsızlaştıran çıkışlarını ve son seçim öncesinde radyo ve televizyon konuşmalarını anımsayalım yeter.

TÜRKİYE İşçi Partisi, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde yeralan hemen her konuyu Türkiye'nin gündemine ilk olarak getirmiş olmanın, sınırları sonuna kadar zorlayarak, kimsenin yapılamaz dediklerini ilk olarak yapmış, gerçekleştirmiş olmanın, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mevzilerinin adım adım nasıl ilerletileceğinin, kazanımların nasıl korunup yükseltileceğinin örneklerini nice yaşamlar, saldırılar, tutuklamalar pahasına vermiş olmanın haklı onurunu taşımaktadır.

1 MAYIS 1980! Üçlü bayramınız hepimize kutlu olsun!

NİHAT SARGIN

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NİN
5. KURULUŞ YILI,
GENEL BAŞKANI
BEHİCE BORAN'IN
70. YAŞ GÜNÜ
VE 1 MAYIS,
İŞÇİ SINIFIMIZA
VE TÜM ÇALIŞANLARA
KUTLU OLSUN !

ZAFER GÜNLERİNİN
BAYRAMLARINA DOĞRU
İNANCLA, COŞKUYLA İLERİ !

VARLIK ÖZMENEK

(Gazeteci, yazar)

"DÜNYA, BORAN DİYE BİR YAŞAM COŞKUSUNA ŞAHİTTİR"

Yeniden kurulan Türkiye İşçi Partisi beş yaşında, derken, Behice Boran'dan söz etmemek nasıl olanaksızsa, Behice Boran 70 yaşında, derken, O'nu Türkiye İşçi Partisi'nden soyutlamak, onlarca yıllık barış, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelelerinden bahsederken Boran'ı anmamak o kadar imkansız. Örgütlü sınıf mücadelesini şahsında böylesine maddileştirmiş bir insan daha başka nasıl anılabilir ki?...

15 yıl kadar önce ilk gördüğümde sosyalizmi anlatıyordu. Hapishanenin önünden geçerken içerde yatıyordu. Mahkemede savunma yapıyordu. Hakkında soruşturma açılıyordu. Bölge temsilciler toplantısı vardı, konuşuyordu. İl temsilciler toplantısı vardı, dünya ve yurt olaylarını anlatıyordu. Mitinglerde kürsüdeydi. Kongrede konuşuyordu. Morg önlerinde yoldaşlarının cenazelerini istiyordu. 1 Mayıs alanına yürüyordu. Mahkemede yargılanıyordu. Soruşturma, kovuşturma, ifade veriyordu. Ama hep o yargılıyordu!.. Ve Parti gecesinde hep bir ağızdan marş ve şarkı söylüyordu. Gülüyordu. "Partizan" söylenirken, melodik vurgulamanın bir yerinde tonlamanın daha kuvvetli yapılması görüşünde olduğunu söylüyordu... Kürsüde raporlar okunurken, dikkatle dinliyor, notlar alıyordu. Sıkıyönetimde ifade veriyordu. Gene sosyalizmi anlatıyordu...

Gazeteci olarak çeşitli ülkelere gittim. Meslektaşlarla konuşurken "Behice Boran nasıl?" diyenlere, onun mücadeleciliğinden uzun uzun söz edenlere rastladım. Ama iki yıl önce Irak'a, Arap Zirve toplantısını izlemeye gittiğim zaman bir Arap gazetecinin, Türkiye'den gelen bir grup meslektaş önünde söylediklerinin ayrı bir yeri var:

"- Behice Boran'ın sağlığı nasıl?

"- İyi."

"- Ne mutlu size!..."

Ve, duygulu bir sesle eklemişti!

"- Mücadelesinin şahidiyiz."

* * *

Sözüm şu ki, Behice Boran'ı övmek ve yermek kadar kendisine haksızlık olamaz. Türkiye ve Dünya, BORAN diye bir yaşam coşkusuna şahittir.

BAĞIMSIZLIK/DEMOKRASİ/SOSYALİZM MÜCADELESİNE

ADANMIŞ BİR YAŞAM

● N. SARGIN

İmzasını tanıyıp yazılarından birşeyler öğrenmeye çabalayışımdan bu yana 37 yıl geçmiş; kendisiyle tanışmanın üzerinden 30, aynı kurullarda birlikte çalışmaya başlamamızdan beri de tam 17 yıl. O gün bugündür de aynı kurullardayız.

Önce YURT ve DÜNYA, arkasından ADIMLAR, daha sonra TAN'daki yazıları. Sanayileşmenin — bugün artık herkesin dilinde sakız olan bu basit sözcüğün — tabu sayıldığı günlerde bunun üzerine dikkati çekme, kültür ve sanat alanının en masum görünen dallarında da belli bir bakış açısıyla birşeyler sezinletebilme, aktarabilme çabası. Ülkemizi, geçmişi ve bugününü, alışılmış resmi öğretinin dışında yeniden değerlendirme ve sorunları bu değerlendirme ışığında ortaya koyma, yeniden tanıma ve tanıtma uğraşı. Yazılara egemen olan sağlam mantık — birçoklarını tedirgin eden o sağlam mantık — ve o güne kadar bilineni bilindiği gibi kabul etmeyen o araştırıcı kafa.

Mesleğiyle ilgili araştırma, inceleme yazıları, aradan geçen 40'a yakın yıl boyunca hâlâ değerinden hiçbirşey yitirmeyen ve alanında ilk olmanın onurunu taşıyan sosyal yapı araştırmaları. Ve bunun için köylerde, köylüler arasında geçen günler, haftalar. Yirmi yıldan sonra bile seçim kampanyası sırasındaki gezilerde rastladıklarımız; çevre köylüleri arasında kendisini tanıyanlar veya o günleri bir tevatür olarak nakledenler, adını saygı ve sevgi ile yadediyorlar, içtenlikle selamlarını iletiyorlardı.

Üniversite hocalığını şahsen bilemem. Ancak aynı zamanda üniversite sıralarında okuduğumuz öğrencileri, iyi bir öğretici, fakat notu kıt bir hoca olduğunu, ilerici, sosyalist.. ne olursan ol, ancak öğrenci olarak kendisinden bekleneni tam olarak yerine getirmesini istediğini söylerlerdi.

Sonra fakülte ve dergi arkadaşı üç üniversite öğretim üyesiyle birlikte haklarında açılan tahkikatlar, suçlamalar. İktidar, üniversiteyi asıl üniversite yapan gerçek bilimsel çalışmaya, bu çalışmayla birlikte araştırıcı; gerçekleri kendileri gibi yeniden değerlendirip bu değerlendirmenin süzgecinden geçirmeye yönelen bir üniversite gençliğinin yetişmesine tahammülsüzlüğünü gösteriyordu. Üstüste açılan davalar, "milliyetçi" gençlerin tanıklıkları... Ama yetmedi. Davalar beraatla sonuçlandı. Ve sonunda CHP iktidarı onlardan kurtulmanın yolunu, bütçe müzakereleri sırasında kürsülerini lağvetmek ve böylece kendilerini açığa almakla buldu.

Tepkiler, protestolar.. Yabancı üniversiteler bu değerli bilim adamlarına kucaklarını açtı ve her türlü olanağı sağladı. Ancak Boran gitmedi. Her zaman, her şart altında yapılabilecek birşeyler olduğuna ve bunun mutlaka yapılması gerektiğine inanıyordu. Bir yandan geçimini sağlayacak tercüme işleriyle uğraşırken, bir yandan da çalışmalarını sürdürüyor, hem bir bilim adamı, hem de bir işçi sınıfı militanı olarak görevini yerine getiriyordu.

İstanbul'a yerleşmişti. Kendisini ilk olarak 1950 ilkbaharında, büyük Nazım'ın 39 küsur yıllık mahkumiyetinin kaldırılması için son çare olarak "canıyla pullayıp" halkına başvurmak olarak nitelediği açlık grevini desteklemе amacıyla yayınlayacağımız Hür Gençlik özel sayısında Nazım'la ilgili bir incelemesinden yararlanmak için başvurduğumda tanıdım. Aynı günlerde 14 Mayıs seçimleri oldu ve Demokrat Parti iktidara geldi.

Bu sırada Boran'ı Türk Barışseverler Cemiyeti'nin kurucusu ve genel başkanı olarak görüyoruz. Boran, Stockholm çağrısının ertesi yılında Türkiye'de barış hareketinin ilk çekirdeğini filizlendiriyordu. Kimileri önceden beri ve hatta şimdi bile, bu kanunlarla ve böylesi iktidarlar altında hiçbirşey yapılamaz desinlerdi; yapılacak birşeyler mutlaka olmalıydı ve yapılmalıydı. Arkadaşlarıyla birlikte Boran yapıyordu.

Barışseverler Derneğinin kuruluş beyannamesi yayınlanırken Kore savaşı patlak verdi. DP, ilerde NATO'ya alınma vaadiyle Amerika'yla anlaşmış ve Meclis'ten bile geçirmeye gerek duymaksızın Kore'ye asker gönderme kararı alıvermişti.

Barışseverler Derneği, kuruluşunun ikinci haftasında yayınladığı ve Boran başlarında, yönetim kurulu üyelerinin bizzat dağıttığı bildiri ile kararı şiddetle protesto ediyor ve Meclis'e getirilip reddedilmesini istiyordu.

Boran ve arkadaşları, daha o akşam tutuklanıp, "milli menfaatlere zarar verecek faaliyette bulunmak"tan sanık olarak askeri siyasi mahkemeye sevkedildiler. İrkilinmesin, adı buydu ve nasıl bir mahkeme olduğunu adı bile yeteri kadar anlatmaktaydı.

Türkiye eski Türkiye değildi ve üstelik mahkeme heyeti karşısında Boran vardı. Mahkemedeki konuşmalarını, savunmasını bugün bile hatırlayanlar çok. Tahliyeler, yeniden tutuklanmalar, karşı oy yazıları.. Sanık sandalyesi, başlıbaşına bir mücadele aracı olmuştu Boran'la birlikte. Sonunda mahkumiyet. Arada çocuğunun doğuşu. Kalan cezası için Nevşehir Cezaevine gönderildiğinde aynı suçlama ile yattığım siyasiler koğuşundan karşılıklı gazete, dergi alışverişimiz.

Ve daha bu mahkumiyet dolarken 1951 büyük "tevkifat"ı dolayısıyla yeniden tutuklanma ve bu sefer İstanbul'da Askeri Mahkeme karşısına çıkarılma.

Demokrat Parti'nin en azgın günleri! Giderek yoğunlaşan baskılar... Boran ve arkadaşları, yapılabilecek birşeyler var mıdır, sorusunun peşinde. Konuşmaların, tartışmaların ana ekseni hep bu soru. Hayır yok denemez; mutlaka olmalıdır veya yaratılmalıdır.

Derken, 27 Mayıs, Kurucu Meclis, yeni Anayasa; yılların birikimiyle işçi sınıfında görülen büyük hareketlilik... Yüzbinlik Saraçhane Mitingi ve Meclis'e yürüyen yapı işçileri. Yeni seçim yasası ve seçimler öncesinde yeni partilerin kurulma olanağı.

13 Şubat 1961'de Türkiye İşçi Partisi kuruldu. İstanbul Sendikalar Birliği yöneticileri, işçilerin doğrudan bir partiye olan ihtiyaçlarının sezgisiyle T.İ.P.'i örgütlediler.

O sırada bir de YÖN vardı, etkisi oldukça geniş bir çevreye yayılmış; ileri devletçilik sloganıyla yönlenen, yönlendirilen; isterseniz ileri Kemalistler de diyebilirsiniz, yeni Kadrocu'lar da. Ve YÖN'cülerin çabası ve öncülüğüyle, TÜRK-İŞ liderlerinin de katılmasıyla bir Çalışanlar Partisi teşebbüsü. Yukardan aşağı, aydınlar eliyle ve Nasır Mısır'ından İsveç sosyal demokrat iktidarına kadar geniş bir örnekler dizisinden hareketle, CHP'nin daha solunda, ama CHP örnekli bir parti girişimi.

Boran da Vatan'da yazıyordu. Yön'le polemikleri, Osmanlı döneminin yeniden değerlendirilişi ve dikkati işçi sınıfına ve herşeyden önce "sınıf" ayrımına çekme gayreti, ve de tüm sorunları sınıf gerçeğinden hareketle ortaya koyma; bunu bulandırıcı, sulandırıcı, bilerek bilmeyerek yapılmış tüm yanlışları o sağlam mantıkla yerli yerine oturtma uğraşı.

Türkiye İşçi Partisi'nin ilk yılı, el yordamı çalışmalar, bocalamalarla geçti. Ama onlar işçilerin arasından yetişmişlerdi, bilimsel sosyalizmi bilmeseler, tanımasalar da sınıfsal sezgileri, onları bir işçi partisini kurmaya iten sezgileri vardı. Ve basını dikkatle izliyorlar; sosyalistleri tanımaya çalışıyor, onlarla tanışmaya başlıyor, değerlendiriyorlar. Kendilerine, sezgileri yol gösteriyordu. Bu işin, eskiden beri bu

RUHİ SU

"BİLİMSEL DÜŞÜNCEDEN ÖDÜN VERMEYEN BİR DÜRÜSTLÜK..."

Behice Boran'ı 1943-44 yıllarında tanıdım. O tarihlerde Dil, Tarih Coğrafya Fakültesi Felsefe Bölümü öğretim üyesiydi. Kendisi gibi ileri görüşlü birkaç aydın arkadaşı ile, o zamanın koşulları içinde Türkiye gerçeğini aydınlatmaya ve bilimsel düşüncenin yaygınlaşmasına çalışıyorlardı. O zaman da toplumumuzun en büyük sorunlarının başında faşizm ve ırkçılık gibi belalar vardı.

Bu akımlar büyük ölçüde Alman nazizminden kaynaklanıyordu. Bu tehlikelere karşı kamuoyunu ve aydın kesimini uyarmaya çalışan Behice Boran ve arkadaşlarını zamanın iktidarı görevlerinden uzaklaştırdı.

2. Dünya Savaşı, dünyada faşizmin ve nazizmin yenilgisi ile sonuçlandıktan sonra Behice Boran ve arkadaşlarının uyarılarının gerçekliği daha da belirginleşti. Bu yeni dünyanın içinde Türkiye de kendine uygun adımlarla ister istemez gelişti ve bugünlere geldi.

Behice hanımı bu gelişmeler içinde, o bilimsel düşüncenin yaygınlaşması doğrultusunda, hep ödün vermeyen bir dürüstlük içinde gördüm.

Düşünce ve davranışlarındaki O'nun bu ödünsüzlüğü dışardan bakıldığında, zaman zaman haşin ve sert görünebilse de, yakından tanındığı zaman her konuda ne kadar duyarlı ve vefalı olduğu kolaylıkla anlaşılır. Bu arada O'nun çok güzel türkü söylediğini de sözlerime eklemek isterim.

Boran'a ve onun önderliğindeki harekete başarı dileklerimi sunuyorum.

YÜRÜYÜŞ, TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NİN 5. KURULUŞ YILDÖNÜMÜNÜ 19 YILIN, 60 YILIN GÜCÜ VE COŞKUSUYLA KUTLUYOR ■ YÜRÜYÜŞ, TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ

◀ *1 MAYIS 1975'de kurulan Türkiye İşçi Partisi bir yandan tüm zorluklara karşın yurt düzeyinde örgütlenmesini sürdürmekte, diğer yandan güncel politik hedefler için geniş kitlelere yönelik çalışmalarını yürütmekte idi. İşte bunlara ilk örnek; 1976 yılının 15-29 Şubat günlerinde tüm yurtta 'MC Düşürülmelidir' kampanyası yürütüldü. Gerçekleştirilen afişleme, bildiri dağıtma eylemleri, açık hava ve kapalı salon toplantıları ile işçi ve emekçilerin kampanyaya yoğun katılımı sağlandı.*

ŞÜKRAN KURDAKUL

BEHİCE BORAN ÖĞRETMENİN DİRENCİ

Bugünkü Türkiye İşçi Partisi'ni 1970 öncesi TİP hareketinden, TİP hareketini emekçisi, düşün adamı, sanatçısı ile işçi sınıfının öncü güçlerinin yıllar yılı ülkemizde verdiği mücadeleden ayrı düşünemiyorum. Hep kendi içinde bir bütünleşme amacını simgeliyor bu mücadele. En dağınık göründüğü dönemlerde bile, birincil değilse, ikincil kesimlerden bütünleşmesini tamamlamak doğasında var. Yaşam gibi, yenilenmesine koşut olarak elemesini de birlikte yapıyor.

Ama salt günün, güncelin sorunlarına bağlı göründüğü evrelerde geçmişle - gene doğası gereği eledikleriyle bile - düşün planında alışverişini unutmadan

Paul Eluard'ın bir dizede "düşmandan kardeş yapma" olarak ifade ettiği felsefesine güvenini yitirmeden._

Bu eleme-yenilenme sürecinde kendine özgü yasaların doğallığı içinde._

1919'lardan bu yana emekçisi, düşün adamı, sanatçısı ile birlikte verilen kavganın ikinci kuşağının yılmaz savaşçılarından Behice Boran'ın yetmişinci yaşını kutluyorsak, tarihimizin boyutlarının hangi derinliklere uzandığı genç arkadaşın kafasında daha iyi somutlanabilir.

Behice Boran'ın bireysel yaşam öyküsü, bu tarihten ayrılamaz.

Yayımladığı "Yurt ve Dünya", "Adımlar" dergileri yalnız bizim evredeki genç kuşağın belleklerinde kalmamıştır; getirdikleri yaşama geçmiştir. İlk barışsever hareketimizin sesinde O'nun sesini ayırd edebiliyoruz.

TİP hareketinde, bize bir kez daha namuslu aydının tanımını yapma olanağı veren O'nun direncidir.

Bunlar Behice Boran öğretmene, ülkenin iç dinamiğini simgeleyen kişiliklerden biri olmak özelliğini kazandırmıştır.

Nice yıllar dilerim. Saygılar sunarım.

Dr. ERDAL ATABEK

Türk Tabipleri Birliği Başkanı

"İŞÇİ SINIFIMIZIN MÜCADELESİNDE TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NİN ÖZEL BİR YERİ BULUNMAKTADIR"

Türkiye'dekidemokrasi mücadelesinin çok önemli bir aşamasında Türkiye İşçi Partisi'nin 5. yılı kutlanmaktadır. Bugün, işçi sınıfının ve emekçi kesimlerin bilinçli sosyal mücadelesinde, Türkiye solunun uzun tarihsel görevinin sürekli etkisi açıktır. Bu mücadelede, Türkiye İşçi Partisi'nin özel bir yeri bulunmaktadır.

Herşeyden önce, düşüncelerin açıkça söylenip, yazılabildiği, Anayasal özgürlüklerin hayata geçirildiği, örgütlenme ve toplanma özgürlüğünün bulunduğu bir Türkiye için mücadeleyi sürdürmek gerekmiştir. Bu noktada, sağ düşünceye ardına kadar açılan kapılar, sol düşünceye karşı sıkı sıkıya kapatılmıştır. Bu durumun çok açık sınıfsal nedenlerine karşı, sürekli ve etkin bir mücadele vermek gerekmiştir. Bu mücadele, bazen özgürlükler, bazen yaşam pahasına sürdürülmüştür, bugün de böyle sürdürülmektedir.

Türkiye'de işçi sınıfının ve emekçilerin sosyal mücadelesi, her adımı çaba harcanarak kazanılan uzun bir yoldur. Bu yoldaki örgütlenme çabaları, etkinleşme çabaları, süreklilik çabaları Türkiye'deki devrimci mücadele tarihinin değerli sayfalarını oluşturmaktadır.

Bugün, mücadelenin önemli bir aşaması yaşanmaktadır. Bu aşamada, emperyalizme, faşizme ve şovenizme karşı olan güçlerin arasındaki birliktelik son derece büyük önem taşımaktadır. Türkiye'yi dışa bağımlı bir geri bıraktırılmış kapitalist yapı içinde tutmak isteyen egemen güçlerin en büyük korkusu, işçi sınıfı ve emekçi kesimlerin siyasal bilinçlilik ve kararlılıkla dış ve iç güçlerin oyunlarını bozması, demokrasi, barış, özgürlük yolunda kitlesel güçleriyle başarıya ulaşmalarıdır. Bu noktada da, tüm demokratik örgütlere, sol siyasal partilere, büyük görevler düşmektedir. Bu konuda da Türkiye İşçi Partisi'nin önemli bir işlev yapacağı inancındayız.

Türkiye İşçi Partisi'ne; yaşamını işçi sınıfının ve emekçi kesimlerin demokrasi, barış ve sosyalizm mücadelesine adamış saygın Başkanı Behice Boran'a başarılı çalışma yılları dilerim.

ONAT KUTLAR

"BEHİCE BORAN'I VE ONUN KİŞİLİĞİNDE TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINI SELAMLIYORUM"

Son otuz yılda ülkemiz ve halkımız, gerçek demokrasiye ulaşmak için verilen savaşımın derin sarsıntılarından ve bunalımlarından geçmektedir. Bu süreç ve geçen zaman sadece partilerin, örgütlerin, kurumların değil, aydınlarını bilim adamlarının, sanatçıların ve özellikle sorumlu noktalarda bulunan politik kişiliklerin de denendiği, değerlendirildiği bir büyük forumdur.

Bu uzun, belki de birkaç kuşağı kapsayacak olan büyük savaşım, toz duman içinde, güçlükler, baskılar, acılar, yoksulluklar, yoksunluklar hatta ölüm karşısında yılmayacak, inançlarından, doğrulardan ödün vermeyecek insanlar ister. Bireysel istek ve çıkarlarını bir yana bırakıp, benliğini toplumun ilerleyen güçlerinin potasında eritmeyi, kendini o güçlerle özdeş kılmayı amaç edinmiş öncüler gerektirir. Karışık, fırtınalı dönemlerde, geçmişin çürüyen, dökülen, ölen kalıntıları arasında geleceğin gür ve güçlü ağaçlarını yetiştirecek olan diri tohumları sabırla araştırmaya yetecek yürek ve umut sahibi kişilikler olmadan bu savaşım aydınlığa zor ulaşır.

Bir sosyalist, bir demokrat hatta bir liberal olarak, ülkemizin geleceği, tutulması gereken yol konusunda değişik görüşlere sahip olabilirsiniz. Belirli politikaları, siyasal örgütleri eleştirebilirsiniz. Ama hangi görüşte olursanız olunuz, yaşamını ülkemiz ve dünya halklarının sosyalizm, barış, demokrasi savaşımına adamış Sayın Behice Boran'ın, son otuz yılın "forum"unda beliren öncü kişiliğini görmek, değerlendirmek, savaşımı onun kişiliği ile birlikte kavramak zorundasınız.

Bilimsel kişiliğini, barışçı, sosyalist ve parti lideri olarak Sayın Behice Boran'ı ve onun kişiliğinde sosyalizmin ülkemizde de öncüsü olan Türkiye İşçi Sınıfını, yaşam ve kavgalarının şu aşamasında yeniden selamlıyorum.

İLHAMİ SOYSAL

(Gazeteci, yazar)

"BİZİM GENÇLİĞİMİZDE BİZDEN GENÇTİ, ŞİMDİ, BUGÜNÜN GENÇLİĞİNDEN GENÇ!"

Behice Hanım için birşeyler söylemek o kadar güç ki._ Yetmişinci yaş gününü kutlayacak dedikleri zaman inanmak içimden gelmedi. Fizik olarak yaşını hiç düşünmemiştim. Bildim bileli - ki adını 1940'lı yıllardan beri bilirim- O'nu hep bir genç eylem ve düşün insanı olarak gördüm ve tanıdım. Bizim gençliğimizde bizden gençti, inanırım ki bugün de genç. Bizden genç demiyorum, bugünün gençliğinden genç. Biz artık orta yaşları bile geride bıraktık.

Diyeceksiniz ki, peki nasıl oluyor?

Sanıyorum O, düşün ile eylemi hiç birbirinden ayırmadan denge içinde yaşam boyu birlikte yürütmesini bilen eşi az bulunur insanlardan biri olmayı bildiği için hep öyle kaldı. Kavgaysa kavga, yılmazlık ise yılmazlık, çaba ise çaba, inat ise inat._

Behice Boran'ı üniversite hocası, yazar, düşünür, politikacı, partici, insan, anne ve eş olarak bilebildiğim hayatının her aşamasında saygın kılan, kuşkusuz ki kişiliğine olan güvenidir. Onun yetmişinci yaşgününde, Türkiye işçi sınıfının bu yavuz savaşçısına daha nice mutlu yaş günleri dilesem azdır.

GENÇLERDEN BORAN'A

- "BİZE BASKI, ZULÜM, ÖLÜM, AÇLIK KARŞISINDA BİR ADIM GERİLEMEMEYİ PARTİ ÖĞRETTİ."
- "PARTİYİ VE PARTİ KADAR GENÇ, PARTİ KADAR KAVGACI ÖNDER BEHİCE BORAN'I BİR KEZ DAHA SELAMLIYORUZ."

Türkiye İşçi Partisi'nin kuruluşunun beşinci, Behice Boran'ın yaşamının 70. yılı. Bu iki yıldönümü gençlere çok şeyler söylüyor, çok şey anlatıyor. Gençlik, bu günleri coşkuyla karşılıyor.

Parti bizim okulumuz, yol göstericimiz. Çoğumuz, işçi sınıfının öğretisiyle, bilimsel sosyalizmle onun saflarında, onun çizdiği hatta tanıştık. Bize baskı, zulüm, ölüm, açlık karşısında dayanmayı, bir adım gerilememeyi o öğretti. Bize, sömürü ve zorbalık düzenine karşı, emperyalist talan ve tahakküm politikasına karşı uzlaşmazlığı, mücadele bilincini o öğretti. Sömürüsüz, baskısız, savaşsız, tüm yeteneklerin sonuna kadar geliştirilebileceği mutlu geleceğin yolunu o gösteriyor.

Onun sarsılmaz ve şaşmaz ideolojik ve politik rehberliğinde, geleceğe doğru emin adımlarla yürüyoruz. Önümüzdeki engeller büyük. Tekellerin, büyük toprak sahiplerinin ve onların iktidarlarının saldırıları artıyor. Onlar karanlığın daha bir çökmesini istiyorlar. Hergün onlarcamıza kanlı ellerini uzatıyorlar. Onlar, gençliğin kavgacılığından, haksızlığa karşı uzlaşmazlığından, özgür bir yaşam özleminden korkuyorlar. Dünyanın her tarafında böyle olmuştu, Türkiye'de de böyle oluyor. Dünyanın hiç bir yöresinde gençlik gericiliğin, faşizmin, kısacası karanlığın yanında olmadı. Gençlik dünyanın hiç bir yöresinde sömürü düzeninden yana olmadı. Çünkü, sömürü düzeninin, gericiliğin gençliğe verebileceği, vaadedebileceği ölümden, işsizlikten, açlıktan başka hiçbir şey yok. Gençlik, dünyanın her yerinde aydınlıktan yana, barıştan, ulusal bağımsızlıktan, demokrasiden, sosyalizmden yana saf tutuyor. Türkiye'de de böyle. Ve Türkiye'de de gençlik, barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin öncüsünün, Partinin gösterdiği yoldan ilerliyor. Partiyi yoketmek, ortadan kaldırmak onların harcı değil. Çünkü Parti, işçi sınıfıdır, emekçi yığınlardır, gençliktir. İşçi ve emekçi yığınları ve gençliği yoketmek ise olanaksızdır.

Parti ve Behice Boran. Bu iki sözü, birbirlerinden ayrı düşünebilmek herhalde en fazla bizler için zor. Çünkü, Türkiye İşçi Partisi denince akla Behice Boran geliyor. Çünkü hemen hemen hepimiz, Partiyi önce onun sesinden duyduk, sözleriyle öğrendik.

Biz Behice Boran'dan sadece Parti'yi öğrenmedik. Onun yaşamından direnci, mücadele azmini, kararlılığı, yılmaz mücadele kişiliğini öğrendik. Yaşamını kendi kavga yaşamımız için örnek olarak alıyoruz. Ve bundan gurur duyuyoruz. O bize, bilimsel sosyalist insanın nasıl olması gerektiğini öğretti. Disiplini, dürüstlüğü, hiçbir koşulda yılgınlığa düşmemeyi, paniğe kapılmamayı öğretti.

Ve en önemlisi, O bize, bilimsel sosyalist olmanın. ölüme kadar devam edecek bir süreci somutladığını öğretti. O'ndan öğrendik ki bu süreç, bitmeyen, aralıksız bir gelişmedir. Ve bu gelişmenin gereklerine ayak uyduramayanlar bilimsel sosyalist olabilme hakkını objektif olarak yitirirler.

O'nun sözleriyle bir kez daha belirginleşiyor ki, bilimsel sosyalizmin temellerini, onun uluslararası öğretisini ve deneylerini özümlemek için daha yoğun bir çaba içine girmeliyiz. Teori, yazanların işidir gibi köklü bir yanılgıyı silip atmalıyız. İdeolojik ve politik hattımızın daha mükemmelleştirilmesi için üzerimize düşen görevleri yerine getirmeliyiz. Parti'nin ve önderinin bayrağını daha ileri ve yüksek mevzilerde dalgalandırmaya hazırlanmalıyız.

Partiyi ve Parti kadar genç, Parti kadar kavgacı Behice Boran'ı, önder Behice Boran'ı bir kez daha selamlıyoruz.

İN 5. KURULUŞ YILDÖNÜMÜNÜ 19 YILIN, 60 YILIN GÜCÜ VE COŞKUSUYLA KUTLUYOR ■ YÜRÜYÜŞ, TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NİN 5. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ

1 MAYIS 1978'in kitleselliğinden korkan burjuvazi, 1 Mayıs 1979'a yasak koymaya çalıştı. İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisinin üyeleri ve önderi, Türkiye İşçi Partililer bu yasağı dinlemediler. Burjuvazi 1 Mayıs Alanını kordon altına aldı, fakat tüm İstanbul'un 1 Mayıs Alanı olmasını, 1 Mayıs'ın İstanbul'da kutlanmasını engelleyemedi

◄ 14 EKİM ara seçimlerine gelindiğindeyse bilimsel sos-yalistler gene görev başındaydı. Bu kez de binlerce işçi ve emekçi Sultanahmet Alanında "Kahrol[illegible] [illegible]gizm!", "Yaşasın M[illegible]cadelemiz, Yaşasın P[illegible]" diye haykırdı.

türkiye'de 1 mayıs'lar ve türkiye işçi partisi

ORHAN APAYDIN
(İstanbul Barosu Başkanı)

"70 YAŞINA ULAŞAN BU GENÇ SAVAŞÇIYI SAYGI İLE SELAMLIYORUM"

Sayın Behice Boran'ı önce bilimsel kişiliği ile tanırım. Dil Tarih Coğrafya Fakültesi'nde 1946'larda Niyazi Berkes, Pertev Naili Boratav, Muzaffer Şerif Başoğlu ile birlikte Behice Boran'ın bilimsel gerçekleri vurgulayarak dünyanın ve toplumun sorunlarına yaklaşmaları o günlerin ortamında Türkiye'de çok etkili olmuştu. Yurt ve Dünya dergisinde yaptıkları yayınlar, tek parti döneminin koşullandırdığı zihinler için ters de düşse yeni ufuklar açmaktaydı. Demokrasi, barış ve toplumun gelişmesi savaşında sayın Behice Boran'ın bilimsel görüşlere ve doğrulara dayalı olarak katkısı, 2. Dünya Savaşının bitiminde başlar.

Bu savaşım, arkadaşları ile birlikte kendisini akademik meslekten koparmışsa da, sonradan atıldığı siyaset alanında bilimsel niteliğini korumasına engel olmamıştır.

Siyaset alanında giriştiği çetin mücadele, bugünlerde ölçülemeyecek derecede kahırlarla doluydu. Polis izlemeleri, mahkemeler, cezaevlerine girip çıkmalarla süren siyasal yaşamında, Türkiye'nin Kore savaşına katılması karşısındaki davranışı önemli bir olay olmuştur.

1950'lerde kurduğu Barış Derneği'nin Başkanı sıfatıyla Türkiye'nin Kore'ye asker göndermesini protesto etmesi "milli menfaatlere aykırı!" görülmüş ve mahkumiyetine neden olmuştur. Bu mahkumiyet onun ilk onur belgesiydi.

27 Mayıs döneminden sonra sosyalist hareket içinde ön saflarda yeralmış ve 12 Mart'ta kapatılan TİP liderliğini yapmıştır. 12 Mart öncesinde Türkiye'nin faşist bir darbe karşısında bulunduğunu saptama öngörüsünü gösteren Behice Boran, 12 Mart muhtırasından sonraki gelişmeler karşısında de Partisi ile birlikte yer almıştır.

12 Mart rejimi Behice Boran'ı cezaevine yollamış ve Partisi Anayasa Mahkemesince kapatılmıştır. 3 yıl cezaevinde kalan Behice Boran, mücadele azminden hiçbir şey kaybetmeden demokrasi, barış ve toplumculuk mücadelesinde yerini almaktan geri kalmamıştır.

70 yaşına ulaşan bu genç savaşçıyı saygı ile selamlıyor ve kendisine başarılar diliyoruz.

1886'da, sekiz saatlik işgününün yasalaşması için mücadele eden dört grevci Amerikan işçisinin idam edilmesinden bu yana, 1 Mayıs, bütün dünyada işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak bayraklaşmıştır. O günden bu güne her 1 Mayıs, bütün dünyada işçi sınıfı mücadelesinin kilometre taşları olarak, günün somut koşullarına ve bu koşulların işçi sınıfı hareketinin önüne koyduğu görevlere göre artan bir bilinç ve kararlılıkla kutlanır. Dünyanın her yerinde, tekellere, emperyalizme, faşizme, tüm gerici güçlere karşı direnen ve bu direnişlerini zafere ulaştırıp sosyalizmi kurma görevini başarıyla sürdüren, dünyanın, sosyalist, kapitalist ve geri kalmış tüm toplumlarının işçi ve emekçi kitleleri, her 1 Mayıs'ta birlik ve dayanışmalarının doruğunda, kararlılıklarını ve mücadeleciliklerini, bütün sınıf düşmanlarının yüzüne bir kere daha haykırırlar.

Türkiye işçi sınıfı ve emekçi kitleleri de, gerçek bir sınıf bilincinin filizlenmeye başladığı ilk günlerden, 1906'lardan bu yana 1 Mayısları kutlar. Türkiye'de 1 Mayıslar, Türkiye işçi sınıfının gittikçe artan bilinç ve örgütlülük düzeyinin ayrılmaz bir parçası olarak çok yoğun baskıları ve engelleri aşarak 1976'ya ulaştı. Ve 1976'dan bu yana kutlanan her 1 Mayıs Türkiye işçi sınıfının mücadele geleneğinde ayrı bir kilometre taşı olma özelliği taşıyor.

Burjuvazi 1 Mayıs 1976'da tam anlamıyla korktu. Ve bu korkusunu en açık biçimiyle 1 Mayıs 1977'de tezgahladığı provokasyonla gösterdi. 1 Mayıs 1977, Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihine kanla yazıldı.

Türkiye işçi sınıfı burjuvazinin bu tür provokasyonlarının sökmediğini en açık biçimiyle 1 Mayıs 1978'de gösterince, burjuvazi bu kez 1 Mayıs'ın engellenmesi için — tıpkı 1925'lerden 1976'lara kadar gelen dönemde olduğu gibi — değişik yöntemlere, yasaklamalara başvurdu.

1 Mayıs 1979'da burjuvazi işçi sınıfına ve emekçi kitlelere karşı bir güç gösterisine girişti. Bunalımın faturasını işçi-emekçi kitlelerin sırtına yıkabilmek için, kitlelerin gittikçe yükselen yığınsal direniş bilincinin körletilmesi, bütün direniş noktalarının yok edilmesi gerekiyordu. Direnen kitleleri etkisizleştirmek, burjuvazi açısından, yaşamsal bir önem taşıyordu. Bunun için sokağa çıkma yasakları kondu, vur emri verildi ve yanısıra yoğun bir gerici kampanyaya girişildi.

Ancak bütün yasaklamalar ve tehditler etkisiz kılındı. 1 Mayıs 1979 kutlandı.

1 Mayıs 1979'da işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketi görev başındaydı. Yasaklamalara boyun eğenlere, tehditlerden yılanlara ve önemlisi, artık işçi sınıfının kazanılmış bir hakkı, demokratik bir mevzii haline gelmiş olan 1 Mayısları yasaklamaya kalkışan gerici güçlere gereken cevap verildi. 1 Mayıs 1979'da Türkiye İşçi Partililer görev başındaydı. Başlarında Genel Başkanları Behice Boran, 1 Mayıs'a konan yasaklamaları tanımadıklarını ve bu mevzii gerici güçlere terketmeyeceklerini bilinç ve kararlılıkla gösterdiler. Demokrasi mücadelesinin ancak, kazanılmış demokratik hakları kullanarak ve daha ileri hedeflere doğru geliştirerek İşçi sınıfının öncülüğünde yürütülebileceğini bir kere daha kanıtladılar.

Şimdi 1 Mayıs 1980'e hazırlanıyoruz. Ve gerici güçlerin yasaklamaları, engellemeleri yoğunlaşarak sürüyor. 1980 Türkiyesinde yaşananlar, 1 Mayıs'ın anlamını ve önemini bir kat daha artırıyor. Buna koşut olarak 1 Mayıs geleneğinin korunması, anlamına ve önemine uygun, yığınsal, örgütlü ve birleşik bir eylemle kutlanması da yaşamsal bir önem taşıyor. Bilimsel sosyalistlere ve tüm demokrasi güçlerine büyük görev ve sorumluluklar düşüyor. 1 Mayıs 1979'da olduğu gibi 1 Mayıs 1980'de de görev başına!

BURJUVAZİ BOŞUNA DİRENİYOR

Türkiye'de her 1 Mayıs bilinerek ve özellikle burjuvazi ve gerici güçler tarafından bir hesaplaşma günü yapılmak isteniyor. Her 1 Mayıs, gerici güçlerin politik hesapları için bir basamak haline getirilmeye çalışılıyor. Burjuvazinin işçi-emekçi kitleler üzerinde uygulamaya çalıştığı antidemokratik baskılar, her 1 Mayıs ulaştırılıyor. Burjuvazi, yıllardır 1 Mayıs konusunda işçi sınıfına karşı direniyor.

Niyedir bu ısrarlı direniş ve nereye kadar etkili olabilir?

Burjuvazinin 1 Mayıs konusunda işçi sınıfına karşı neden bu kadar ısrarlı bir direniş gösterdiği işçi-emekçikitleler tarafından bugün biliniyor artık. Burjuvazi direnmeye çalışıyor; çünkü 1 Mayıs, işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günüdür. Ve Türkiye'de 1 Mayıs, özellikle de 1980'de, tekellerin faşist bir yönetimine geçit vermemek için, işçi sınıfının tüm emekçi kitlelerle ve demokrasi güçleriyle mücadeleye ne denli kararlı ve hazır olduklarının en açık göstergesi olacaktır. Oysa burjuvazi emperyalist tekellere tüm gücüyle güvence vermeye çalışıyor. 1980'ler Türkiyesinin tümüyle emperyalizme teslim olmuş, tekellerin planlarına ve uygulamalarına karşı hiçbir direniş göstermeyecek, tekellerin kârlarını garantiye alması uğrunda kemerleri sıkmaya hazır insanların Türkiyesi olacağı konusunda güvence vermeye...

1 Mayıs 1980, tekellerin ve onların gerici iktidarının güvencelerini geçersiz kılmanın en somut göstergesi olacağı içindir ki, burjuvazi yıllardır sürdürdüğü direnişini bu yıl da göstermek zorunda.

Bu direniş bugüne dek hiçbir 1 Mayıs'ta amacına ulaşamadı. Bugün de ulaşamayacağının korkusu içindedir gerici faşist güçler. Bu korkularının ne kadar yerinde olduğunu, 1 Mayıs 1980'de bir kere daha ve açıkça görecekler.

Gün, işçi sınıfının ve demokratik güçlerindir. Karar da.

MAHMUT DiKERDEM
(Türkiye Barış Komitesi) Başkanı)

"BARIŞ, DEMOKRASİ VE SOSYALİZM YOLUNDA DAHA NİCE YILLARA.."

İstanbul'daki Spor ve Sergi Sarayını dolduran coşkulu kalabalık, kürsüdeki ak saçlı kadının dünya ve ülke sorunlarını irdeleyen konuşmasını iki saat süreyle nefesini tutarak dinledikten sonra ayağa kalkmış, hep bir ağızdan bağırıyordu:

"Önderimiz Boran!"

Türkiye İşçi Partisi'nin son kurultayında idik. Genel Başkan Behice Boran'ın kongreyi açış konuşmasını konuklar locasından dinlerken düşüncelerim 33 yıl öncesine gitmişti. O tarihlerde Ankara Dil, Tarih ve Coğrafya Fakültesinde sosyal psikoloji dersini okutan doçent Behice Boran, faşist bir Milli Eğitim Bakanının ve onun üniversitedeki yandaşlarının tertipleriyle kürsüsünden uzaklaştırılmış, derslerinde komünizm propagandası yaptığı gerekçesiyle mahkemeye verilmişti. Yargılama beraatla sonuçlanmış fakat üniversite kapıları Behice Boran'ın yüzüne kapanmıştı. "Tek Parti, Tek Şef" yönetiminin Türkiye'yi Amerikan uyduluğuna sürüklemek için başvurduğu soğuk savaş yöntemleri ürünlerini vermeye başlamış, ülkemizde tırmanışa geçen faşizm ilk hedef olarak ilerici aydınları seçmişti.

Behice Boran istese Amerika ya da Avrupa'nın herhangi bir üniversitesinde kürsü sahibi olabilirdi. Bilimsel değeri ve yetenekleri o düzeyde idi. Ama O, kendini halkının hizmetine adadı. 1950'de Kore Savaşı çıktığı zaman kendisini bekleyen tarihsel görevi hemen üstlendi ve bir avuç arkadaşıyla birlikte Türkiye'deki barış hareketinin öncülüğünü yaptı. O zamandanberi Boran, bütün gücü ve tükenmez enerjisiyle emperyalizme, faşizme, gerici ve tutucu iktidarlara karşı kararlı, yürekli, yılgınlık bilmeyen ve işçi sınıfı biliminin yolundan sapmayan çetin bir savaşımı başarıyla sürdürdü.

Behice Boran yetmiş yaşında. O'nun 70. yaşını kutladığımız bugünlerde Kore savaşının da 30. yıldönümünü yaşıyoruz. Otuz yıl önce başlatılan barış savaşımı bugün de bütün önemi ve ağırlığı ile toplumsal yaşamımızın gündemindedir. Ülkemiz yine emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin gittikçe daralan kıskacı içine girmiştir. Ne var ki, tüm komplolar barış ve demokrasi güçlerinin ortak çabaları, birlikteliği ile mutlaka hüsrana uğratılacaktır.

Ülkemizin güvenliği ve halkımızın esenliği yolunda verilen bu soylu uğraşta Behice Boran, başında bulunduğu Partisiyle birlikte, yine onurlu yerini almıştır. O'nun eski bir dostu olmaktan duyduğum övünçle ve tüm barışseverlerle birlikte kendisine: "barış, demokrasi ve sosyalizm yolunda daha nice yıllara" dileklerimi sunuyorum.

YÜRÜYÜŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd. Şti. adına NİHAT SARGIN ● Genel Yayın Yönetmeni: Zeki KILIÇ ● Yazı İşleri Müdürü: Neşet KOCABIYIKOĞLU ● Yönetim: Konur Sok. 15/8 Kızılay - ANKARA Tel 17 45 81 ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/1 Çemberlitaş - İSTANBUL Tel 26 35 67 ● Avrupa Temsilciliği: Info-Türk Ajansı 13/2 Square Wiser - 1040 Bruxelles BELÇİKA Tel 230 34 72 ● İlan Koşulları: Arka kapak renkli 22 500 TL, Arka kapak siyah beyaz 18 000 TL, İç sayfalar sütun santimi 200 TL ● Baskı: Daily News

● Abone Koşulları: Yıllık 400 TL, altı aylık 200 TL ● Avrupa: Yıllık 60 DM, altı aylık 30 DM ● Amerika: Yıllık 80 DM, altı aylık 40 DM ● Avustralya-Japonya: Yıllık 100 DM, altı aylık 50 DM.

● Ödeme Adresi:
● AVRUPA Info-Türk Banka Hesabı: BBL 310-0148714-02 Bruxelles - BELÇİKA